

Det Anarkistiska Biblioteket

Det kirurgiska ingreppet

Mattias Värmby

Mattias Värmby
Det kirurgiska ingreppet
1991

Tidningen Brand #1 1991

www.anarkistiskabiblioteket.se

1991

Innehåll

VÄLJA SIDA!	5
FÖRTRYCKTA FÖRENA ER!!!	5

den västerländska världen) ut i blodiga korståg mot andra folk och kulturer på andra sidan jorden, så ska vi göra rent hus med kapitalisterna, generalerna och presidenterna i vår del av världen, om det så är i USA, Europa eller Sverige. Förtryckta finns överallt, och vi är bröder och systrar, förtryckarna är också desamma, oavsett om de sitter i Bagdad eller Bonn, Washington eller Stockholm, Paris eller Moskva!!!

Teorier, snack, snack, teorier! Naturligtvis kommer "proffstäckarnas klubb" anse att jag har fel, fel, fel, fel. Nya teorier kommer att "bevisa" att "mina" är fel och att de inte stoppar något krig - men det gör knappast några teorier. Till det duger bara: **KONKRET HANDLING! MOTSTÅND!! och INTERNATIONELL SOLIDARITET!!!**

Medan det "kirurgiska ingreppet" pågår för fullt i Persiska viken, och tenderar att bli en lång och smärtsam operation utan någon som helst bedövning, virvlar tankarna och känslorna runt i huvudet. Det är inte utan visst missmod, som man tvingas konstatera att världen fortfarande är full av idioti och därtill hörande idioter, avskiftande kaliber.

Samtidigt som robotar och bomber tydligt smidigt och lätt sicksackar mellan gatlampor och åldringar på Bagdads gator, för att sen, med exakthet och precision, träffa mitt på dörrknoppar och fönsteröppningar på militära anläggningar och baser, och medan samma hypermoderna, ofelbara, precisionsvapen då och då sätter en oavsiktlig salva i huvudet på de egna trupperna, så kan man inte låta bli att ägna en tanke åt den debatt och de teoretiseringar som finns att läsa och följa i både små och stora representanter för vår fria press.

Den ganska kollektivt genomsyrande känslan och åsikten att: "Det är så komplicerat", är visserligen förståelig (men föga uppmuntrande, varken för oss, eller för de i Irak som just nu försöker undvika att få en "bombmatta" i skallen) men samtidigt som det visst är "komplicerat", så behöver man inte göra det krångligare än det är. Egentligen, om man tar och flyttar blicken från nästippen och försöker att se det hela ur ett vidare perspektiv, så inser man att det inte finns så många olika alternativ för en frihetligt socialistisk människa.

Visst måste man, som anarkist och människa, sätta sig in i vad fan det är frågan om, försöka bena ut vad som är falskt eller sant, mitt i detta censurens tidevarv. Men varför skulle detta vara Apocalypsen, Harmageddon eller Ragnarök? Vad är det som indikerar att detta på något sätt skulle vara den slutgiltiga striden mellan det "onda" och det "goda"?

Jag förstår att den mänskliga psykologin, och känslan av att "det är så komplicerat" driver oss mot förenklingar, driver oss att i våra huvuden (och i våra massmedia) rita upp en världskarta som är målad i svart och vitt. Vi vill kunna ta ställning för och emot. Vi vill ha tydliga symboler för det onda, som vi kan bränna, och för det goda, som vi kan hylla.

Sedan -68, och framåt, verkar det som om vi vore bundna vid någon sorts "vänsterns förbannelse", att allt som sker kan sättas in i ett större perspektiv, kan placeras in likt pusselbitar i ett pussel vid namn: "Den universella konspirationen styrd av USA imperialismen". Alla konflikter, alla krig, allt förtryck, alla antagonistiska yttringar mellan två kombattanter, där USA på något sätt har fingret med i spelet, är solklara och enkla och vi vet genast var vi står på den svart-vita världskarta som då framträder i all sin tydlighet. Har Fienden en fiende så är han, om inte vår vän, så iallafall

en möjlig, temporär allierad. Den lilla gangsterns brott bleknar och glöms, åtminstone tillfälligt, när planeten Jorden alldeles egna Al Capone gör sin entré, vänstern tror att det är ett nytt Vietnam, ett nytt: "The good guys vs the bad guys", och försöker att pressa in verklighetens film: "Slaktaren från Bagdad möter helvetesmonstret från Washington", i genren "Gamla, fina, enkla svart-vita filmer".

Vad jag menar är; naturligtvis går det att sätta in detta krig i ett större perspektiv, visst ska man tydliggöra och göra det enkelt att begripa (i den mån det går) och visst är detta bl.a frågan om USA-imperialismen på marsch. MEN, bara för att de blå-röd-vita ränderna och stjärnorna i den Amerikanska fanan är färgade av blod, så betyder inte det att någon abstrakt och mystisk "ondska" har någon naturlagsbunden koppling till den nord-amerikanska nationen USA. Kapitalismen och imperialismen är i högsta grad internationella. Detta grymma monopol av världsformat spelas av cyniska män, som skiter i nationer, kulturer och folk. I går var det Romarna, Hunnerna, Mongolerna, Spanjorerna och Engelsmännen. Idag USA - och imorgon vem vet, kanske slaktaren från Bagdad. KAPITALISMEN OCH IMPERIALISMEN KÄNNER INGA GRÄNSER, DET ÄR DE SOM RITAR UPP DEM!!!

Detta är alltså inte en konflikt mellan USA och Irak, eller västvärlden och araberna. Detta är en konflikt mellan en diktator, som beordrar ut sina förtryckta undersåtar att dö en meningslös död, och en annan galen president, symbol och representant för ett vidrigt imperialistiskt och kapitalistiskt system, som gör det samma. Mer eller mindre fattiga arbetarklasskillar och tjejer från Amerika ska slakta och slaktas, likaväl som deras irakiska bröder och systrar, för absurda maktintressen, maskerade till några "ideal" eller ärofyllt frihetssnack, som några lobotomerade generaler och muterade affärsmän hittat på. Och däremellan står kvinnorna och barnen, och sopas som det smutsigaste damm in under bombmattorna, när de stora pojkarna spelar sitt spel.

Saddam Hussein är en idiot, George Bush, Schwartzkopf och gänget likaså, men det är varken de irakiska eller amerikanska folken. Om man får hänge sig åt lite global självömkan, så kan man konstatera att alla är förtryckta och lurade jävlar, som tvingas att dö eller döda av två sjuka representanter för ETT sjukt system.

VÄLJA SIDA!

Det är omöjligt att "välja sida" i detta krig.

Om man säger sig stödja USA så stödjer man den värsta och största mordmaskin som skövlat denna jord, och dels har man gått på massmedias propaganda.

Säger man sig stödja Hussein, i egenskap av någon sorts "fiendens fiende", och p.g.a "att han ändå utgör någon sorts anti-imperialistisk kraft", så har man heller inte fattat något.

Amerika har aldrig slagits för någon "folkrätt". Amerika har alltid slagits för sitt profitintresse och sin strävan att behålla och utvidga sitt världsherravälde. Ett amerikanskt störtande av Saddam Hussein (över störtandet av tiotusentals irakier) kommer inte att innebära någon triumf för friheten och freden. Tvärtom! Lukten av olja sticker i de imperialistiska profitbossarnas näsor lika eggande som ett köttstycke frestar den hungrande vargen.

Hussein är inte heller någon arabernas frälsare!

En man som på det brutalaste sätt förföljer sin egen befolkning och gasmördar kurder är inget annat än ett svin. Hans vurmande för palestiniernas sak och den arabiska enigheten, är bara utstuderad taktik för att kunna föra honom själv mot seger. I själen, om ännu inte i praktiken, är han och hans Baath-parti lika stora imperialister som USA.

Jag säger det igen! Det är omöjligt att välja sida i detta krig. Och det av den enkla anledningen att det inte finns några olika sidor att "välja" på. De två sk. sidorna "Bush" och "Saddam" är helt enkelt två sidor av samma jävla mynt! Greppar du efter den ena, så får du ändå samma peng.

FÖRTRYCKTA FÖRENA ER!!!

Den enda sidan man kan välja i denna konflikt, de enda man kan liera sig med, är de miljontals irakier som är emot Saddam Husseins terrorregim, de miljontals människor i USA som skriker ut sin avsky mot krigets vansinne, de miljontals människor världen över som gör det samma, de som just nu bombas till döds i Bagdad, de hundratusentals arbetarna i Turkiet som strejkar i protest mot kriget etc. etc. Det är de förtryckta i Irak som ska störta Saddam, det är araberna själva som ska ena sig och bringa fred och frihet i Mellersta Östern, inte the United States of Assholes. Och istället för att applådera "våra" ledare när de beordrar oss (medborgare i